

Στο όνομα του θεού

Από τότε που είμαστε μικροί στη χώρα μας είχε φασαρία, μα εμείς δεν καταλαβαίναμε τι είναι αυτή η φασαρία. Μετά μεγαλώσαμε και καταλάβαμε ότι αυτή η φασαρία είναι πόλεμος. Άλλαζαν οι εποχές και εμείς περνούσαμε πιο δύσκολα. Έτσι φτάσαμε στο σήμερα.

Από τότε μέχρι και σήμερα σκεφτόμαστε τι θα γίνει με το μέλλον μας, ποιά θα είναι η μοίρα μας. Όταν είμασταν στη χώρα μας, μας είπαν ψέμματα. Μας είπαν ότι στην Ευρώπη έχει δημοκρατία και εκεί θα έχουμε ανθρώπινα δικαιώματα. Αλλά εδώ είναι αλλιώς. Για να φτιάξουμε τη ζωή μας πρέπει να περάσουμε τα σύνορα αλλά στην Ελλάδα αυτό είναι πολύ δύσκολο.

Υποτίθεται ότι η αστυνομία υπάρχει για να προστατεύει το κόσμο. Αλλά εδώ δεν είναι έτσι. Η αστυνομία στην Ελλάδα μας χτυπάει, μας κοροιδεύει, μας συλλαμβάνει, προσβάλλει τη χώρα μας και το θρήσκευμα μας ακόμα και αν είμαστε ανήλικοι. Εμείς είμασταν στο παλιό λιμάνι κι από κει ήρθαμε στο εργοστάσιο απέναντι απ'το νέο λιμάνι για να μην έχει πρόβλημα μαζί μας ο κόσμος στην Πάτρα και με σκοπό να φύγουμε για άλλη χώρα. Πολλές φορές κι ενώ κοιμόμαστε, έρχεται η αστυνομία στις 5 το πρωί, μας ξυπνάει, μας χτυπάει, μας καίει τα χαρτιά, μας λένε ότι θα πάμε εκδρομή και μετά μας στέλνουν στην Αθήνα. Εκεί μας αφήνουν συνήθως στο Αλλοδαπών. Κάποια παιδιά που δεν έχουν λεφτά πρέπει να γυρίσουν πίσω στη Πάτρα με τα πόδια, ένα ταξίδι που διαρκεί 6 μέρες.

Αναγκαστικά πρέπει να γυρίσουμε γιατί μόνο από εδώ μπορούμε να φύγουμε. Θέλουμε να βρούμε έναν άλλο τόπο να ζήσουμε τη ζωή μας, επειδή στην Ελλάδα επικρατεί κακή κατάσταση. Όλοι μας γεννηθήκαμε από μια μάνα και ένα πατέρα. Μπορεί να μιλάμε διαφορετική γλώσσα, να είμαστε από διαφορετικές χώρες αλλά όλοι είμαστε αδέρφια.

Με την αστυνομία μιλήσαμε για τα προβλήματα μας αλλά όπως φαίνεται δεν έχουν σημασία γι αυτούς. Είτε στο πόλεμο στις χώρες μας είτε στην καθημερινή ζωή εδώ έχουμε πρόβλημα επιβίωσης. Ό,τι λέμε από το ένα αυτί μπαίνει και από το άλλο βγαίνει. Το μόνο που θέλουμε είναι μια ήρεμη ζωή. Μέχρι πότε πρέπει να είμαστε μακριά από τις οικογένειές μας; Γιατί δεν μας δίνουν χαρτιά να μπορούμε να ταξιδεύουμε πίσω στη χώρα μας και μετά πάλι στην Ευρώπη; Εσείς θα μπορούσατε να ζήσετε στο παλιό εργοστάσιο όπως ζούμε

εμείς; Εσείς μπορείτε να τρώτε φαγητό από τα σκουπίδια; Έτσι η ζωή δεν αξίζει. Το ξέρετε ότι έχουμε ένα νεκροταφείο στη πάτρα για μετανάστες και πρόσφυγες;

Εμείς φύγαμε από τις χώρες μας για να ζήσουμε όχι για να πεθάνουμε.

Παρακαλούμε όποιον-α διαβάσει αυτό το κείμενο να αλλάξει ό,τι κακό σκέφτεται για εμάς. Αν κάποιος μετανάστης κάνει κάτι κακό δεν φταίμε όλοι γι αυτό. Ας μην αλλάζει πεζοδρόμιο όποιος μας βλέπει στο δρόμο. Κανένας θεός δεν θέλει να χτυπάς αδύναμους ανθρώπους, να τους συλλαμβάνεις, να τους κόβεις το νερό και το ρεύμα και να τους ταπεινώνεις. Όταν μαθαίνετε ότι ένας αστυνομικός χτυπάει άλλον ένα ανήλικο μετανάστη μην κλείνετε τα μάτια ή τα αυτιά σας.

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΜΕ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Μετανάστες και πρόσφυγες από το παλιό εργοστάσιο της Πειραϊκής-Πατραϊκής

In the name of god

Since we were small kids in our home countries there was trouble, but we didn't understand what this trouble was. Later we grew up and we understood that this trouble is war. The seasons were changing and every day became more difficult. By this way we reached the present day.

Since then and until today we are thinking about our future and what our destiny will be. When we were in our countries they were telling us lies. They told us in Europe we would find democracy and we would get human rights. But it is different here. To build up our lives we have to cross the borders. In Greece this is very difficult.

Supposedly, the police exists in order to protect people. Here it is not like that. The police in Greece is beating us, is mocking us, is arresting us, insulting our countries and religions - all this even if we are minors. We were in the old port area and came to the fabric on the opposite side of the new port in order that the people of Patra are not disturbed by us and with the aim to leave to another country. Many times the police comes at 5am while we are sleeping, wakes us up, beats us, burns our documents, they tell us we would go on a trip and then they send us to Athens. There they usually leave us in the Aliens Police. Some of us who have no money have to walk back to Patras, a 6-day-walk.

We are forced to return to Patras because only from here we can leave Greece. We want to find another place to live our lives because the situation in Greece is very bad. We were all born from one mother and one father. We might speak different languages, we might be from different countries but we are all brothers and sisters.

We spoke with the police about our problems but it seems as if they do not care. Either during war in our home countries either in our daily lives here we have the problem of survival. Whatever we say goes in one *ear* and *out* the other. The only thing we want is a calm life. Until when do we have to be far from our families? Why don't they give us papers to be able to visit our families and come back to Europe? Could you live in an old fabric as we do? Could you eat food from the rubbish? Life is not worth anything like this. Did you know that we have a cemetery for migrants and refugees in Patras?

We left our homes in order to live not in order to die.

We ask everybody who reads this text to change any bad thought he or she had about us. If one migrant does something bad its not the fault of all of us. You should not change sidewalk if you see one of us on the street. There is no god who wants you to beat weak people, to arrest them, to cut them off from water and electricity supply and to humiliate them. When you see a police officer beating one more minor migrant, don't close you eyes and ears.

STOP POLICE BARBARISM

WE WANT TO LIVE IN SECURITY

WE NEED HUMAN RIGHTS

Migrants and refugees from the old fabric of the Peiraiki-Patraiki street